Πατρὶ μὴν κυρίῳ —

εἰς πολυχρόνιον

εὔχομαι ὑγιαίνειν.

Διαβεβαίωσιν τῆς παντὸς εὐχῆς μου

ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἑορτῇ τοῦ Χριστοῦ

ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐφροσύνης δεξάμενος

παρὰ τοῦ περιοδεύοντος καὶ παρακαλῶ σε

ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν μοι εὐχῶν ἀμοιβὴν

μὴ ἀποστερήσῃς τοῦ ἐπιδόντος τὴν ἐπιστολὴν σοι.

Μητρὸς μὲν εὐδοκιμούσης μοι ὑπάρχει

καὶ ἐγὼ εὐφραίνομαι ἐπ' ἀμφοτέροις ὅσον δὲ

χορὰ τὸ ὑπὸν ἐστὶν, ἀπεκρεμάσθη

ὁ κύριος κύριος τοῦ πλοίου μου ἐν ἐφωνίᾳ

ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου

μέσῃ ὁδῷ, καὶ ἐμεσολόγιτα τὴν ἐσπέραν

ἐν θεοσαγονίᾳ καὶ ἐν βαθυλιμένι Ῥηγίου

τῇ 3ῃ ὁδῷ (ἐν πειρᾷ) τὰ δὲ πράγματα ἐστὶν

μεμφόμενα ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἐργαστηρίου

ἔξω πλὴν τῶν ἐμπιστοσύνων. Νομίζω ὅτι

δὴν ἔσται δίκαιον νὰ τὰ χείρω καὶ ἐξ ἄλλου

ἡμέρα ὑπολογίσεια δὲν ἐξαντλεῖ μετὰ τὰ ἴδια

μου ἐξόδα τοῦτο χρηματεῖσθαι τοὐναντίον

δὲ ἐγὼ ἐξεπονησάμην στενοχωρίαν ὑπὲρ ἡμέρα

μοὶ ἐπέρχεται μικρὰ ἐὰν αὔριος δὲν ἔχει

μεταβολὴν εἰσέτι δὶς ἐξ ἐναντίας ἐκ τῆς μισοδο

σίας πεποιθὼς ἐπὶ τούτοις

Ἀλεξανδρ. Παπαδιαμάντης

Σκιάθος 22/12/1901